

deponeret deres ratifikationsdokumenter, hvilket allerede var sket, da forslaget til nærværende lov fremsattes.

For Færøernes og Grønlands vedkommende bestemmes det i § 3, stk. 2, at de i § 1 omhandlede forskrifter fastsættes efter forhandling med henholdsvis det færøske hjemmestyre og Grønlands landsråd.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *fiskeriministeren* bl. a.: „Lovforslaget går ud på at tillægge fiskeriministeren fornøden bemyndigelse til ved kongelig anordning at gennemføre de bestemmelser, som det påhviler Danmark at iværksætte i henhold til den i London den 24. januar 1959 vedtagne konvention angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav. Denne konvention, som folketinget i sidste folketingsår har godkendt, er blevet ratificeret den 10. juni 1960 og vil ved sin ikrafttræden afløse Londonkonventionen af 5. april 1946 angående maskestørrelse for fiskeredskaber og mindstemål for fisk i dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, hvis bestemmelser fiskeriministeren ved lov nr. 269 af 9. juni 1948 har fået bemyndigelse til at gennemføre for Danmarks vedkommende.

Da bestemmelserne i konventionen af 5. april 1946 om mindstemål for fisk og mindstemaskestørrelse i fiskeredskaber er gået uændret over i den nye konvention, betyder gennemførelsen af denne for så vidt ikke, at der umiddelbart sker ændringer i de gældende forhold, bortset fra at det område, som bestemmelserne omfatter, nu udvides.

Imidlertid giver 1959-konventionen adgang til at vedtage en række foranstaltninger ud over mindstemål for fisk og mindstemaskestørrelse i fiskeredskaber, som 1946-konventionen ikke åbnede adgang til, nemlig fastsættelse af fredningsområder for fisk, indretning af fiskeredskaber og tilbehør ud over mindstemaskestørrelsen, foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, herunder kunstig forplantning, omplantning af organismer og yngel, nationale og internationale kontrolforanstaltninger samt regulering af den samlede fiskeintensitet inden for området.

For så vidt angår sådanne foranstaltninger, vil altså den i lovforslagets § 1 foreslåede bemyndigelse for fiskeriministeren til at gennemføre foranstaltninger inden for konventionens rammer fremtidig kunne få en videregående betydning, end bemyndigelserne efter 1946-konventionen havde.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider og vedtoges uændret og enstemmigt efter at have været undergivet en udvalgsbehandling, der ikke resulterede i ændringsforslag.
